

Sygnatura akt II K 579/15

Ds. 1162/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 stycznia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Ząbkowicach Śl. II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:SSR Anna Kudryńska

Protokolant:Joanna Kopacz

przy udziale Prokuratora Teresy Budzińskiej z Prokuratury Rejonowej w Ząbkowicach Śl.

po rozpoznaniu w dniu 18.01.2016 r.

sprawy

A. P.

s. J. i D. z domu Ł.

ur. (...) w Z. Śl.

oskarżonego o to, że:

w dniu 25 czerwca 2015 roku w Z. Śl. woj. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, wyniki badania 0,46 mg/l, 0,42 mg/l, 0,37 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki V. (...) nr rej. (...) przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio dwukrotnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokami przez Sąd Rejonowy w Ząbkowicach Śl. sygn. akt VIK 231/06 z dnia 20.07.2006 r. i sygn. akt VIK 495/07 z dnia 01.10.2007 r.

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk

Oskarżonego A. P. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego czynu, to jest występku art. 178a §4 kk, za który na podstawie art. 178a§4 kk wymierza karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności

Na podstawie art. 42§3 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio

Na podstawie art. 43a§2 kk orzeka wobec oskarżonego A. P. świadczenia pieniężne w kwocie 10.000,00 (dziesięciu tysięcy 00/100) złotych zobowiązując do jego uiszczenia na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej

Zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych zaliczając wydatki poniesione w sprawie na rachunek Skarbu Państwa

Sygn. akt II K 579/15

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 25 czerwca 2015r. A. P. spożywał alkohol w postaci piwa. Następnie postanowił pojechać samochodem osobowym marki V. (...) nr rej. (...) do konkubiny. W czasie jazdy w/w samochodem na ul. (...) w Z. Śl. został zatrzymany do kontroli drogowej. Przeprowadzone u niego badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem typu A.-sensor IV- pierwsze badanie przeprowadzone o godz. 18:00 wykazało u kierującego A. P. 0,46 mg/l, a drugie przeprowadzone piętnaście minut później - 0,42 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, a trzecie o godz. 18:30 - 0,37 mg/l.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego A. P. - k. 17, k. 39v, k.61 v

- protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu typu A.-sensor IV - k.2.

Oskarżony A. P. ma wykształcenie podstawowe, bez wyuczonego zawodu. Jest kawalerem, ma na utrzymaniu jedno dziecko w wieku 14 lat. Obecnie pracuje jak pracownik fizyczny za wynagrodzeniem ok. 850 zł.

Oskarżony był dotychczas karany sędownie i odbywał karę pozbawienia wolności. Skazany był m.in. wyrokiem Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śl. 20.07.2016r. w sprawie sygn. akt VI K 231/06 za czyn z art. 178a § 1 k.k. na karę 5 /pięciu/ miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 /trzech/lat, a postanowieniem Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śl. z dnia 29.11.2007r. w sprawie VI Ko 1196/07 zarządził wykonanie w/w kary, którą odbył w okresie od 14.02.2008r. do 14.07.2008r. oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śl. 01.10.2017r. w sprawie sygn. akt VI K 495/07 za czyn z art. 178a § 1 k.k. na karę 4 /czterech/ miesięcy pozbawienia wolności, jak również wyrokiem Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śl. z dnia 06.11.2015r. w sprawie II W 667/15 m.in. za czyn z art. 87§1 k.w. na karę łączną grzywny w kwocie 800 /osiemset/ złotych.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego A. P. - k. 17, k. 39v, k. 61v
- informacja z Krajowego Rejestru Karnego k. 8
- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śl. z dnia 20.07.2006r. sygn. akt VI K 231/06 oraz odpis postanowienia Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śl. z dnia 29.11.2007r. sygn. akt VI Ko 1196/07 k. 18, k. 20;
- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śl. z dnia 01.10.2007r. sygn. akt VI K 495/07z dnia 31.07.2007 r. -19
- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Ząbkowice Śl. z dnia 06.11.2015r. sygn. akt II W 667/15.

Oskarżony A. P. zarówno na etapie postępowania przygotowawczego, jak i na rozprawie głównej, przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego wyjaśnił, iż w dniu zatrzymania pracował na dachu jako budowlaniec i po zakończonej pracy, jak wrócił do Z. Śl., postanowił podjechać do konkubiny, aby zabrać od niej rower. Gdy wyjeżdżał z parkingu i zaczął zapinać pasy, podjechał radiowóz i został zatrzymany do kontroli, a po badaniu wyszło, że jest w stanie nietrzeźwości. Został następnie przewieziony na K., gdzie podano go badaniu urządzeniem przenośnym, a potem na miejscu gdzie stał samochód był jeszcze dwukrotnie przebadany. Podał, że on w tym dniu czuł się dobrze, nie czuł się pijany. Pracował na dachu w słońcu, było ciepło i nic nie jadł. Oświadczył także, że był już wcześniej karany dwukrotnie za to samo, podejmował leczenie odwykowe i wcześniej nie pił dwa lata, a w dniu zatrzymania skończył pracę i postanowili to uczcić i bardzo żałuje tego co

zrobił, jak i że więcej tego nie popęlni, a nadto, że czuł się normalnie. Ponownie przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego podał, że jest rozwiedziony i ma córkę A. P. lat 14 i przez kilka lat razem z żoną pozbawieni byli władzy rodzicielskiej i córka przebywała w domu dziecka (...) w B.. Podał, że od 2 lat żyje w konkubinacie z K. H. i wynajmują wspólnie mieszkanie, a wcześniej podejmował leczenie odwykowe i przez dwa lata nie pił alkoholu. Oświadczył, że to co zdarzyło się w dniu 25.06.2015r., to był jeden raz, a nadto, że napił się alkoholu i wie, że źle zrobił, ale nie cofnie czasu. Podał nadto, że starał się o przywrócenie władzy rodzicielskiej nad córką i postanowieniem Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śl. z dnia 07.10.2015r. władza rodzicielska została mu przywrócona i obecnie nie spożywa alkoholu, a zgodnie z postanowieniem Sadu jest zobowiązany do leczenia odwykowego.

- wyjaśnienia A. P. – k. 17, k. 39v, k. 61v

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu przyznanie się oskarżonego A. P. do winy zasługuje na zaufanie - jego sprawstwo w zakresie inkryminowanego czynu zabronionego potwierdza, bowiem jednoznacznie pozostały zgromadzony w sprawie materiał dowodowy. Stan w jakim znajdował się oskarżony w chwili prowadzenia samochodu, potwierdzają jednoznacznie wyniki przeprowadzonego wobec A. P. badania urządzeniem kontrolno – pomiarowym do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu typu alko-sensor IV. Przeprowadzone trzykrotnie badanie w/w urządzeniem wykazało, iż zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu u oskarżonego wyraźnie i zdecydowanie przekroczyła ustawowy próg stanu nietrzeźwości, osiągając wyniki 0,46 i 0,42 mg/l (a więc około 1 ‰). W ocenie Sądu brak jakichkolwiek podstaw, aby kwestionować rzetelność i prawidłowość powyższych badań.

Odnosząc się do wyjaśnień oskarżonego odnośnie rodzaju, ilości, czasu, miejsca i okoliczności spożywania przez niego alkoholu, wobec braku dowodów przeciwnych w tym zakresie, brak zdaniem Sądu podstaw do jednoznacznego zakwestionowania prawdziwości tych wyjaśnień. Niemniej jednak zważywszy na podawany przez oskarżonego odstęp czasowy od spożycia przez niego alkoholu podany w protokole (k. 2) do momentu zatrzymania przez Policję (około 6 godzin) oraz uzyskane już po jego zatrzymaniu wyniki stopnia stężenia alkoholu w jego organizmie (oscylujące w granicach 1 ‰), z dużą ostrożnością należy potraktować twierdzenia A. P., iż około godz. 11.00-11.30 wypił jedynie 2 piwa. Nie kwestionując indywidualnych właściwości każdego organizmu w zakresie wchłaniania i spalania alkoholu, względy doświadczenia życiowego wskazują jednak, iż w tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego mogą nie być do końca rzetelne i dokładne. Powyższa okoliczność ma jednak znaczenie poboczne i w okolicznościach niniejszej sprawy w żaden sposób nie wpływa na kwestię odpowiedzialności karnej oskarżonego.

Reasumując powyższe, wina i sprawstwo oskarżonego, w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, nie budzi w ocenie Sądu żadnych wątpliwości. A. P. kierował w dniu 25 czerwca 2015r. w ruchu lądowym - na ulicy (...) w Z. Śl. - samochodem osobowym marki V. (...) nr rej. (...) pomimo, że znajdował się wówczas w stanie nietrzeźwości (0,46 i 0,42 mg/l, 0,36 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Ponadto był on już karany za podobne przestępstwa (karta karna – k.8) tj. wyrokiem Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich z dnia 20.07.2006r. w sprawie VI K 231/06 za czyn z art. 178a § 1 k.k. na karę 5 / pięciu/ miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 2 / dwa/ lata tytułem próby (k. 18), która to kara została następnie zarządzona postanowieniem z dnia 29.11.2007r. w sprawie o sygn. akt VI Ko 1196/07 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śl. z dnia 01.10.2007r. w sprawie VI K 495/07 za czyn z art. 178a § 1 k.k. i art. 244 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. na karę 4 / czterech) miesięcy pozbawienia wolności (k. 19). Swoim zachowaniem w sposób oczywisty wyczerpał więc znamiona występku opisane w dyspozycji art. 178a § 4 kk. Oskarżony będąc w pełni świadomy tego, iż spożywał alkohol, kierował na drodze publicznej samochodem osobowym – zarzucanego mu czynu dopuścił się więc umyślnie w zamiarze bezpośrednim.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd kierował się dyrektywami wskazanymi w art. 53 k.k. i uwzględnił okoliczności wpływające tak obciążająco, jak i łagodząco na jej wymiar. Przede wszystkim uznać zdaniem Sądu należy, iż zarówno stopień winy oskarżonego, jak i stopień społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu jest znaczny. Nietrzeźwość uczestników ruchu drogowego jest jedną z głównych przyczyn wypadków drogowych. Związane z takim zachowaniem zagrożenie dla bezpieczeństwa ruchu jest oczywiste, realne i często tragiczne w skutkach. Niestety,

pomimo szeregu akcji mających na celu uświadomienie kierowcom, jak bardzo niebezpieczne i nieodpowiedzialne jest prowadzenie samochodów w stanie nietrzeźwości, w dalszym ciągu na polskich drogach notuje się bardzo dużo tego typu występów. Oskarżony prowadząc pojazd w ruchu lądowym mimo uprzedniego spożycia alkoholu, w sposób świadomy i rażący naruszył jedną z podstawowych zasad gwarantujących bezpieczeństwo uczestników tego ruchu. Podkreślić należy, iż A. P. był uprzednio dwukrotnie karany za tego samego rodzaju występkę, a nadto już po popełnieniu czynu będącego przedmiotem postępowania, także za prowadzenie pojazdu po użyciu alkoholu. Powyższe świadczy o jego rażącym braku wyobraźni, lekkomyślności i nieodpowiedzialności. Również stwierdzony u oskarżonego stopień nietrzeźwości określić należy jako znaczny. Nie ulega wątpliwości, iż przy stężeniu alkoholu w organizmie oscylującym w granicach 1 promila, zdolności psychomotoryczne kierowcy, niezależnie od jego subiektywnych odczuć, są bardzo obniżone, co bezpośrednio przekłada się m.in. na czas reakcji oraz właściwą percepcję i ocenę sytuacji na drodze. W tym stanie rzeczy, już samo podjęcie decyzji o kierowaniu samochodem i wyjechaniu na drogę, uznać należy za skrajnie naganne. Od każdego kierowcy dysponującego nawet zupełnie przeciętnym rozeznanieniem i wyobraźnią należy oczekiwać, iż w takiej sytuacji bezwzględnie zaniecha prowadzenia samochodu. Jako okoliczność łagodzącą Sąd wziął pod uwagę przyznanie się oskarżonego do zarzucanego mu czynu.

Przestępstwo zarzucone oskarżonemu zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat. Biorąc jednakże pod uwagę wszystkie wyżej wskazane okoliczności Sąd uznał, iż kara w wymiarze 5 /pięciu/ miesięcy pozbawienia wolności będzie karą adekwatną do stopnia zawinienia oskarżonego i społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu i spełni swoje cele tak w zakresie oddziaływania zapobiegawczego i wychowawczego w stosunku do oskarżonego, jak i w zakresie potrzeb kształtowania świadomości prawnej i właściwych postaw społeczeństwa. Podkreślić w tym miejscu należy, iż porządek i bezpieczeństwo na drogach w poważnym stopniu zależą od właściwej reakcji prawnokarnej na przestępstwa drogowe. Wymierzona oskarżonemu kara stanowi wyraz zdecydowanego braku społecznej akceptacji dla zagrożeń wobec innych uczestników ruchu ze strony pozbawionych rozważy i wyobraźni kierowców decydujących się na prowadzenie samochodów w stanie nietrzeźwości. Jak wynika z treści kary karnej oraz wyroku nakazowego tut. Sądu z dnia 6.11.2015r. w sprawie o sygn. akt II W 667/15 ani poprzednie kary pozbawienia wolności orzekane wobec oskarżonego ani zatrzymanie w niniejszej sprawie, w żaden sposób nie skłoniły oskarżonego do zmiany swojej postawy wobec prawa. Właściwości oraz dotychczasowa postawa oskarżonego wskazuje zdaniem Sądu, iż trudno również w jego przypadku mówić o oddziaływaniu wychowawczym kary. Przede wszystkim kara wymierzona oskarżonemu powinna stanowić sprawiedliwą odpłatę za popełnione przez niego przestępstwo, zadośćuczynić społecznemu poczuciu sprawiedliwości oraz oddziaływać zapobiegawczo zarówno w stosunku do oskarżonego, który winien zdawać sobie sprawę z grożących mu surowych konsekwencji w przypadku chęci powrotu na drogę przestępstwa, jak i w stosunku do całego społeczeństwa, wskazując na konieczność przestrzegania norm prawnych oraz nieopłacalność zachowań normy te ewidentnie łamiących. Reasumując powyższe Sąd uznał, iż kara w wymiarze 5 /pięciu/ miesięcy pozbawienia wolności spełni powyższe cele oraz będzie karą adekwatną do stopnia winy oskarżonego i społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu.

Zgodnie z treścią art. 42 § 3 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio. Zakres orzeczonego zakazu jest w przekonaniu Sądu adekwatny do całokształtu okoliczności przedmiotowo – podmiotowych inkryminowanego czynu. Zdaniem Sądu, A. P. swoim zachowaniem na drodze w dniu zdarzenia w sposób rażący nadużył zaufanie do swojej osoby jako rozważnego i bezpiecznego kierowcy i użytkownika dróg, a jego uprzednia karalność oraz zachowanie po popełnieniu czynu świadczy, iż w niniejszej sprawie nie zachodzi wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami o którym mowa w art. 42§3 k.k.

Zgodnie z treścią art. 43a § 2 k.k. Sąd orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 zł. Powyższy środek karny winien uświadomić oskarżonemu również finansową nieopłacalność kierowania pojazdami w stanie nietrzeźwości oraz zwrócić jego uwagę na często tragiczne skutki takich nieodpowiedzialnych zachowań. Wysokość orzeczonego świadczenia pieniężnego (minimalna w świetle przepisów kodeksu karnego od 18.05.2015r. wobec sprawców czynów z art. 178a §

4 k.k.) uwzględnia możliwości zarobkowe oskarżonego, który na utrzymaniu ma małoletnie dziecko a jego uposażenie wynosi ok. 850 zł .

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. przejmując je w całości na rachunek Skarbu Państwa. Oskarżony aktualnie jest zatrudniony na stanowisku pracownika fizycznego za wynagrodzeniem ok. 850 zł, jednakże zważywszy na wysokość świadczenia pieniężnego oraz aktualną sytuację osobistą oskarżanego, zdaniem Sądu, poniesienie przez niego kosztów postępowania mogłoby być zbyt uciążliwie przede wszystkim dla jego rodziny.